

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/157/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516201907
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:1516201907.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkyň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobkyne: W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. 3, XXX XX A., zastúpená LawService, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Stráž 3/223, 960 01 Zvolen, IČO: 36 861 723, proti žalovanému: J. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/AX, XXX XX N., zastúpenému BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Hviezdoslavovo námestie 25, 811 02 A., IČO: 36 833 533, o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu N. č. k. 19C/120/2XX6-78 zo dňa 24.04.2XX8 a rozsudku Okresného súdu N. č. k. 19C/120/2XX6-132 zo dňa 06.03.2XX9, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie oprávneného voči uzneseniu č. k. 19C/120/2016-78 zo dňa 24.04.2018 o d m i e t a .

II. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 19C/120/2016-78 zo dňa 24.04.2018 z r u š u j e a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

III. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie) napadnutým uznesením č. k. 19C/120/2016-78 zo dňa 24.04.2018 návrh na zmenu žaloby zo dňa 16.08.2017 nepripustil s odkazom na ustanovenie § 139, § 141, § 143, § 157 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, a to parcely reg. „C“, parc. č. XXXX, orná pôda o výmere 2.525 m², v kat. území R., obec R., okres N., zapísanej Okresným úradom N., katastrálny odbor na LV č. XXXX. Zmenenou žalobou sa domáhala určenia, že bola vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti ku dňu jej vyvlastnenia. Po oboznámení sa s vecou mal súd za to, že je možné rozhodnúť na jednom pojednávaní. Doterajšie podklady žaloby by nemohli byť dostatočné pre navrhovanú zmenu petitu žaloby a v spore by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by porušovalo princíp rýchleho a hospodárneho rozhodovania vo veci.

2. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc napadnuté uznesenie zmeniť tak, že súd zmenu žaloby pripustí. Podané odvolanie odôvodnila s odkazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Namietala, že z odôvodnenia súdu nie je zrejmé, prečo by doterajšie výsledky dokazovania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe. Dôvody rozhodnutia sú nepreskúmateľné. Rozhodnutie súdu podľa pôvodnej žaloby a zmenenej žaloby vychádza z tých istých skutkových i právnych okolností, najmä z posúdenia predbežnej otázky platnosti kúpnej zmluvy zo dňa 14.07.2015.

3. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom č. k. 19C/120/2016-132 zo dňa 06.03.2019 žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému nárok náhradu trov konania priznal v plnom rozsahu. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 137 písm. c), § 151 ods. 1, § 228 ods. 2 CSP, § 132 ods. 1, § 133 ods. 1, § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 6 ods. 6 zákona č. 282/2015 Z. z. o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom obmedzení vlastníckeho práva k nim a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov, § 38 a § 39 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia vlastníctva k nehnuteľnosti - parcely reg. "C", parc. č. XXXX, orná pôda o výmere 2.525 m², v kat. území R., obec R., okres N., zapísanej Okresným úradom N., katastrálny odbor na LV č. XXXX. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 14.07.2015 uzavrela so žalovaným kúpnu zmluvu k predmetnej nehnuteľnosti, ktorá bola podaná na kataster nehnuteľností s návrhom na vklad dňa 17.07.2015. Žalovaný od zmluvy odstúpil bez uvedenia dôvodu.

4. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že žalobkyňa účelovo zamlčiava okolnosti uzatvárania kúpnej zmluvy, ako aj výsledok správneho konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy, ktoré viedol Okresný úrad N., katastrálny odbor pod č. V XXXX/XXXX, z ktorých jednoznačne vyplýva názor o neplatnosti kúpnej zmluvy. Vklad vlastníckeho práva v prospech žalobkyne nebol nikdy povolený. Žalovaný v súčasnosti nie je vlastníkom pozemku, pretože štát si prostredníctvom spoločnosti MH Invest, s.r.o. k nemu uplatnil predkupné právo a pozemok od žalovaného kúpil. Žalovaný ako aj žalobkyňa majú vedomosť o tom, že pozemok bol predmetom vyvlastňovacieho konania, pričom Okresný úrad N., odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutím zo dňa 18.08.2016 č. OU-NR-OVBP2-2016/032185-53 rozhodol o jeho vyvlastnení, a toto rozhodnutie bolo potvrdené aj rozhodnutím Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR zo dňa 10.10.2016 č. 24929/2016/B624-SV/64203/To. Po právoplatnom rozhodnutí o vyvlastnení pozemku nemôže byť rozhodnutie v tomto konaní podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností.

5. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil nasledujúci skutkový a právny stav. Strany sporu uzavreli dňa 14.07.2015 kúpnu zmluvu, na základe ktorej žalovaný previedol na žalobkyňu vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti. Z obdobných vecí vedených súdom ako aj z odôvodnenia rozhodnutia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, odbor štátnej stavebnej správy zo dňa 10.10.2016 č. 24929/2016/B624-SV/64203/To mal súd vedomosť o tom, že vláda Slovenskej republiky dňa 08.07.2015 uznesením č. 401/2015 schválila návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na realizáciu stavby "Vybudovanie strategického parku" a dňa 13.07.2015 vydalo Ministerstvo hospodárstva SR Osvedčenie o významnej investícii č. 20801/2015-1000-33509. V súlade s prijatým uznesením vlády č. 413/2015 vydalo Ministerstvo hospodárstva SR dňa 22.07.2015 Osvedčenie č. 20801/2015-1000-35613, ktorým sa doplnila príloha č. 1 osvedčenia zo dňa 13.07.2015. V zmysle uvedeného je stavba "Vybudovanie strategického parku" významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme. S poukazom na uvedené skutočnosti bola Okresnému úradu N., katastrálny odbor dňa 22.07.2015 doručená žiadosť Ministerstva hospodárstva SR zo dňa 20.07.2015 o zápis predkupného práva štátu, prílohou ktorej bol zoznam pozemkov podľa katastrálnych území, na ktorých je potrebné vykonať zápis predkupného práva štátu a osvedčenie o tom, že stavba "Vybudovanie strategického parku" je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme. Dňa 04.02.2016 žalovaný v právnom postavení predávajúceho s obchodnou spoločnosťou MH Invest, s.r.o. ako kupujúcim uzavrel k predmetnej nehnuteľnosti kúpnu zmluvu č. 30203/5060/2015/R./007/JulEv, v znení jej neskorších dodatkov č. 1 zo dňa 15.02.2016 a dodatku č. 2 zo dňa 22.02.2016, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti za kúpnu cenu 38.152,75 eura. Následne na základe kúpnej zmluvy č. 20160027 zo dňa 21.06.2016 boli nehnuteľnosti prevedené z obchodnej spoločnosti MH Invest, s.r.o. na obchodnú spoločnosť MH Invest II, s.r.o.

6. Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že žalobkyňa na základe stranami uzavretej kúpnej zmluvy zo dňa 14.07.2015 vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti nikdy platne nenadobudla, pretože druhá podmienka, ktorou je povolenie vkladu vlastníckeho práva v prospech žalobkyne nikdy riadne a platne splnená nebola. Žalovaný kúpnu zmluvu č. 30203/5060/2015/R./007/JulE zo dňa 04.02.2016 nehnuteľnosť previedol na spoločnosť MH Invest, s.r.o., ktorá ju ďalej kúpnu zmluvou č. 20160027 zo dňa 21.06.2016 previedla na spoločnosť MH Invest II, s.r.o. Z aktuálneho výpisu z listu vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam mal súd preukázané, že vlastníkom nehnuteľností

je v čase rozhodovania súdu obchodná spoločnosť Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o., IČO: 48 302 392, so sídlom Vysoká 2/B, 811 06 Bratislava, ktorá nehnuteľnosť nadobudla na základe kúpnej zmluvy zavkladovanej pod M - XXX/XX. Žalobkyňa sa v tomto konaní domáhala určenia vlastníckeho práva voči žalovanému, ktorému v čase rozhodovania súdu nesvedčí zápis v katastri nehnuteľností. Žaloba smeruje voči subjektu, ktorý nie je pasívne vecne legitimovaný, preto súd vzhľadom k uvedenému žalobu zamietol.

7. V prejednávanej veci bol dôvodom pre zamietnutie žaloby aj nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobkyne na žalobou požadovanom určení. S poukazom na ust. § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. dňom 08.07.2015 vzniklo zo zákona k predmetným nehnuteľnostiam predkupné právo štátu, na ktoré musel konať správny orgán pri rozhodovaní o povolení vkladu vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi stranami prihladať. V danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre vydanie rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech žalobkyne, žalobkyňa preto nikdy vlastnícke právo k nehnuteľnostiam platne nenadobudla. Nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania boli vyvlastnené, čo predstavuje originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva a ani pozitívne rozhodnutie súdu v prejednávanej veci by nemohlo byť preto podkladom pre zápis vlastníckych práv žalobkyne v katastri nehnuteľností. V danom prípade došlo k vyvlastneniu nehnuteľnosti, čo je originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva, preto možno konštatovať, že vlastnícke právo aktuálneho vlastníka nehnuteľnosti a ani spoločnosti MH Invest, s.r.o., nadobudnuté na základe rozhodnutia o vyvlastnení nie je odvodené od vlastníckeho práva žalovaného. Z uvedeného dôvodu preto prebiehajúce súdne konanie nemá žiadnu záväznosť vo vzťahu k nadobúdateľom nehnuteľnosti, ktorí vlastnícke právo nadobudli originárnym spôsobom. Ani v prípade úspechu v tomto konaní by žalobkyňou nárok na vyplatenie náhrady za vyvlastnenie nevznikol, pretože žalobkyňa nebola vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti ani v čase jej vyvlastnenia.

8. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalovaný bol v konaní úspešný a žalobkyňa nedosiahla žiadny materiálne merateľný úspech, súd priznal žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %). Dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP súd v prejednávanom spore nevzhladol.

9. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobkyňa namietala nesprávny procesný postup, ktorým súd prvej inštancie znemožnil uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nesprávne skutkové zistenia, nesprávne právne posúdenie veci a nepreskúmateľnosť rozhodnutia (§ 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP). Súdne rozhodnutie obsahuje len všeobecné konštatovania bez posúdenia konkrétnych okolností prípadu. Nesprávny procesný postup súdu vzhľadom na nepripustenie zmeny žaloby. Súd prvej inštancie jej návrh na zmenu žaloby zamietol, pričom zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že dovtedajšie podklady k žalobe neboli dostatočné pre navrhovanú zmenu žaloby a bolo by nutné vykonať ďalšie dokazovanie. Z odôvodnenia nie je zjavné, prečo by doterajšie výsledky dokazovania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe a súd rozhodol i napriek tomu, že vo veci nebolo vykonané žiadne dokazovanie a ani pojednávanie. Nesprávne právne posúdenie a nesprávne skutkové zistenia namietala v súvislosti s posúdením otázky naliehavého právneho záujmu, keď súd nesprávne odvodil nedostatok naliehavého právneho záujmu od skutočnosti, že žalovaný nie je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Finančné prostriedky za vyvlastnenie sú stále vedené v úschove súdu, je teda zjavné, že naďalej existuje stav právnej neistoty. Dôležitou skutočnosťou je i prebiehajúce konanie o správnej žalobe proti rozhodnutiu o vyvlastnení na Krajskom súde v Nitre, kde môže dôjsť k zrušeniu rozhodnutia o vyvlastnení. Z rozhodnutia o vyvlastnení vyplýva, že finančné prostriedky sú uložené v depozite a budú vyplatené v závislosti od výsledku konania ohľadne vlastníctva vyvlastňovaného pozemku. Rozhodnutie v časti posúdenia pasívnej legitímácie taktiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, pretože naliehavý právny záujem v podstate nahrádza vecnú legitímáciu účastníkov. Poukázala výslovne na § 228 ods. 2 CSP, t.j. záväznosť právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti je bez ďalšieho rozšírená na ďalšie osoby, ktoré nie sú stranami sporu. Obe spoločnosti (MH Invest, s.r.o., MH Invest II, s.r.o.) spĺňajú podmienky tohto ustanovenia na to, aby bol rozsudok voči nim záväzný bez toho, aby museli vstúpiť do konania. Ďalšou skutočnosťou je, že prípadné porušenie predkupného práva nemôže byť posudzované na ťarchu kupujúceho, t. j. žalobkyne.

10. Žalovaný k odvolaniu žalobkyne uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, presvedčivo odôvodnený a rešpektujúci právo na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces. Doplnil, že v prípade originárneho nadobudnutia vlastníckeho práva (vyvlastnenie) si nadobúdateľ vlastnícke právo neodvodzuje od vlastníckeho práva svojho právneho predchodcu. Je teda zrejmé, že ak by žalovaný návrh MH Invest, s.r.o. na uzatvorenie kúpnej zmluvy neprijal, bolo by vlastnícke právo žalovaného vyvlastnené. Z tohto dôvodu nie je pasívne vecne legitimovaným v predmetnom spore. Konštatoval, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, podľa ktorého po uzatvorení kúpnej zmluvy vzniklo na predmet kúpy predkupné právo štátu. Zákonné predkupné právo na základe § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. spôsobuje s účinkom nepravnej retroaktivity dodatočnú právnu nemožnosť plnenia zmluvy o prevode nehnuteľnosti, na ktorú skutočnosť správny orgán rozhodujúci o návrhu na vklad je podľa § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. povinný prihliadať. Poukázal na judikát Najvyššieho súdu SR č. R 54/2018 a na skutkovo totožné veci, ktoré končia zamietnutím žalôb ako zjavne nedôvodných pre nedostatok naliehavého právneho záujmu.

11. K vyjadreniu žalovaného doručila súdu svoje vyjadrenie aj žalobkyňa považujúc svoje podané odvolanie za dôvodné. Uviedla, že rozhodnutia, na ktoré poukázal vo svojom vyjadrení žalovaný boli napadnuté ústavnými sťažnosťami a sťažnosťami na ESLP pre arbitrárnosť záverov a porušenie legitímnych očakávaní. Uzavretie novej zmluvy medzi žalovaným a MH Invest, s.r.o. nemôže byť považované za uplatnenie predkupného práva, pretože zmluva mohla byť uzatvorená len v dôsledku nezákonného postupu Okresného úradu N., katastrálneho odboru. Otázka naliehavého právneho záujmu a pasívnej vecnej legitímácie je súdom prvej inštancie posudzovaná odlišne (konania sp. zn. 19C/101/2016 a 19C/118/2016). Zdôraznil, že súd sa dostatočne nevysporiadal s argumentáciou žalobkyne ohľadne náhrady za vyvlastnenie, hoci z rozhodnutia o vyvlastnení vyplýva, že k úschovám došlo z dôvodu prebiehajúcich konaní, pretože nebolo zrejmé kto je veriteľom.

12. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný uvádzajúc, že podanie ústavnej sťažnosti nemá odkladný účinok a z prednesu žalobkyne v inej veci tiež vyplýva, že sťažnosť proti rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžk 8/2017 bola Ústavným súdom odmietnutá. Preto navrhol na tieto argumenty žalobkyne neprihliadať. Podotkol, že výsledok konania na správnom súde, ani prípadný úspech žalobkyne v konaní o určenie nezákonnosti rozhodnutia o vyvlastnení, nemajú vplyv na právne závery súdu prvej inštancie v tomto konaní o nedostatku naliehavého právneho záujmu a dodatočnej nemožnosti plnenia z kúpnej zmluvy.

13. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) rozhodol o podanom odvolaní proti napadnutému uzneseniu č. k. 19C/120/2016-78 zo dňa 24.04.2018 bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vychádzajúc z nižšie citovaných zákonných ustanovení:

14. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

15. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o: a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

16. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

17. Zákon v ustanovení § 357 CSP taxatívne vymenúva okruh uznesení súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné, čo znamená, že v ostatných prípadoch je odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie odvolanie neprípustné. V tomto prípade ide o uznesenie, ktorým súd nepripustil návrh žalobkyne na zmenu žaloby. Uvedené uznesenie sa v taxatívnom výpočte uznesení, voči ktorým je

prípustné odvolanie, nenachádza, čo má za následok, že proti takémuto uzneseniu odvolanie prípustné nie je. Odvolací súd preto aplikujúc ustanovenie § 355 ods. 2 CSP posúdil podané odvolanie ako neprípustné a ako také ho podľa § 386 písm. c) CSP odvolanie odmietol.

18. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (podľa § 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom, ktorý zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) preskúmal aj napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a tiež postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania proti tomuto rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne proti napadnutému rozsudku je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 19C/120/2016-78 zo dňa 24.04.2018, ktorým súd neprípustil návrh na zmenu žaloby, a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom tohto konania je žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala proti žalovanému určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a to parcely reg. "C", parc. č. XXXX, orná pôda o výmere 2.525 m², v kat. území R., obec R., okres N., zapísanej Okresným úradom N., katastrálny odbor na LV č. XXXX z dôvodu, že dňa 14.07.2015 uzavrela so žalovaným kúpnu zmluvu, ktorá bola podaná na kataster nehnuteľností s návrhom na vklad dňa 17.07.2015. Žalovaný od zmluvy odstúpil bez uvedenia dôvodu. Následne žalovaný predal predmetnú nehnuteľnosť spoločnosti MH Invest s.r.o, ktorá ju predala spoločnosti MH Invest II s.r.o. Po tomto predaji bola predmetná nehnuteľnosť vyvlastnená rozhodnutím Okresného úradu N. z dôvodu vybudovania strategického parku. Na základe rozhodnutia o vyvlastnení, prešlo vlastnícke právo na spoločnosť MH Invest s.r.o. Žalobkyňa trvala na podanej žalobe, mala za to, že má naliehavý právny záujem z dôvodu, že na základe vyhovenia žalobe, by mala nárok na vyplatenie sumy za predmetný pozemok, ktorú MH Invest s.r.o. vložil do úschovy Okresného súdu N. na základe rozhodnutia o vyvlastnení. Súd prvej inštancie žalobu zamietol majúc za to, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na podanej žalobe, keďže žalovaný nie je evidovaný ako vlastník nehnuteľnosti v katastri nehnuteľnosti. Žalobkyňa v odvolaní namietala nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorým mu súd prvej inštancie znemožnil uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nesprávne skutkové zistenia, nesprávne právne posúdenie veci a nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu.

20. Podľa § 139 CSP, žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

21. Podľa § 143 ods. 1 CSP, súd neprípustí zmenu žaloby, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe.

22. Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

23. Podľa § 389 ods. 2 CSP, ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2, odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej a zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo.

24. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

25. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

26. Osobitným dôvodom na zrušenie rozhodnutia vo veci samej je úspešné uplatnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 2 CSP. Ide tu o situáciu, ak rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo vydanie právoplatného uznesenia procesnej povahy, ktoré je postihnuté niektorou z väd zakladajúcich odvolací dôvod podľa § 365 ods. 2 CSP. Je potrebné nepochybne preukázať vecnú súvislosť medzi napadnutým rozhodnutím vo veci samej a právoplatným uznesením, o ktorom odvolateľ tvrdí, že je postihnuté niektorou z odvolacích väd. Táto vada uznesenia musí mať zároveň vplyv na vecnú správnosť

meritórneho rozhodnutia. Z dikcie ustanovenia § 365 ods. 2 CSP vyplýva, že pôjde o právoplatné uznesenie, pôjde teda najmä o uznesenie, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa.

27. V ustanovení § 357 CSP je vymenované, kedy je prípustné odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie. O odvolaní proti takémuto uzneseniu musí súd rozhodnúť ihneď. Naproti tomu, ak je odvolanie podané proti uzneseniu, proti ktorému nie je prípustné, (nie je uvedené v § 357), nebude o ňom odvolací súd rozhodovať ihneď, ale až v čase, keď bude rozhodovať o odvolaní vo veci samej. O odvolaní proti takémuto rozhodnutiu môže teda rozhodnúť len odvolací súd v odvolacom konaní, ktoré bolo iniciované podaním odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej. Z hľadiska spôsobu rozhodnutia môže uznesenie len zrušiť, ak zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej (§ 389 ods. 2 CSP). /Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016/

28. V danej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa podala žalobu na Okresný súd Bratislava V, ktorý prípisom zo dňa 15.02.2016 postúpil vec Okresnému súdu v Nitre ako súdu vecne a miestne príslušnému na konanie. O postúpení vyrozumel strany sporu. Žalobkyňa súdu podaním doručeným dňa 21.08.2017 podala návrh na zmenu žaloby, o ktorom rozhodol súd uznesením č. k. 19C/120/2016-78 zo dňa 24.04.2018 tak, že návrh na zmenu žaloby nepripustil. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa, hoci bola správne súdom prvej inštancie v závere tohto uznesenia poučená o neprípustnosti odvolania. Následne súd prvej inštancie vytýčil termín pojednávania na deň 06.03.2019, pričom na tomto pojednávaní súd rozhodol rozsudkom o zamietnutí žaloby. Pri posudzovaní opodstatnenosti odvolacej argumentácie žalobkyne odvolací súd považoval odvolaciu námietku týkajúcu sa nesprávneho procesného postupu prvoinštančného súdu pri rozhodovaní o návrhu na zmenu žaloby za dôvodnú. Súd prvej inštancie konštatoval, že návrh na zmenu žaloby nepripustil, lebo predložené listinné dôkazy by neboli dostatočné na rozhodnutie vo veci na nariadenom pojednávaní a ak by mala byť predmetom konania navrhovaná zmena žaloby, súd by musel skúmať aj ďalšie skutočnosti, vykonať dokazovanie.

29. S poukazom na uvedené sa odvolací súd nemohol stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že v danej veci sa nemohlo konať o zmenenej žalobe, pretože do rozhodnutia súdu o podanom návrhu na zmenu žaloby nebolo vykonané žiadne pojednávanie a ani dokazovanie vo veci samej. Toto prebehlo až následne na nariadenom pojednávaní dňa 06.03.2019. Skutočnosť, že v spise sa nenachádzali všetky listinné dôkazy potrebné pre rozhodnutie vo veci samej na základe nového petitu ešte neznamená, že súd si ich nemohol vyžiadať a predvolať na pojednávanie (prípadne aj odročené) tie osoby, ktorých výsluch potreboval vykonať. Poukazovanie na skutočnosť, že súd má rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní (§ 157 CSP) nemôže byť dôvodom pre zamietnutie zmeny žaloby, pretože prioritným musí byť rozhodnutie sporu pri dodržaní procesných zásad a nie urýchléné rozhodnutie pred súdom, ktoré vyvolá ďalšie spory medzi stranami. Preto odvolací súd nepovažoval za správne konštatovanie súdu prvej inštancie, že návrh na zmenu žaloby nepripustil, lebo by bolo nutné vykonať ďalšie dokazovanie, napriek tomu, že vo veci nebolo vykonané žiadne dokazovanie a ani pojednávanie.

30. Na základe uvedeného potom odvolací súd dospel k záveru, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 19C/120/2016-78 zo dňa 24.04.2018, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej má vadu, ktorá mohla mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolací súd v danej veci vzhliadol odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b) CSP, keďže v danej veci neboli splnené procesné podmienky pre vydanie napadnutého rozhodnutia a súčasne súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

31. Práve v dôsledku nepripustenej zmeny žalobného petitu potom odôvodnenie súdu prvej inštancie bolo založené predovšetkým na nedostatku naliehavého právneho záujmu na strane žalobkyne na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a nedostatku pasívnej legitímácie. Žalobkyňa práve z dôvodu objektívnych zmien v konaní, teda z dôvodu, že právoplatnosťou rozhodnutia o vyvlastnení sa ako vyvlastiteľ stala vlastníkom pozemku spoločnosť MH Invest, s.r.o., žiadala súd o pripustenie zmeny žalobného petitu. Na uvedený zmenený petit potom nadväzuje aj argumentácia žalobkyne týkajúca sa pasívnej vecnej legitímácie, pretože účelom zmenenej žaloby je v končenom dôsledku určiť, komu má byť vyplatená náhrada za vyvlastnenie pozemku, keď do úvahy prichádzajú dva subjekty, a to žalobkyňa

alebo spoločnosť MH Invest II., s.r.o. Súd prvej inštancie však v dôsledku toho, že nepripustil zmenu petitu už ďalej neriešil skutočnosť, či spoločnosť MH Invest II, s.r.o. , tak ako aj spoločnosť MH Invest, s.r.o. nadobudla pozemok v čase, keď bola v katastri nehnuteľností zapísaná poznámka o tomto súdnom konaní, a teda výrok právoplatného rozsudku v tomto konaní by bol záväzný pre obe spoločnosti s poukazom na ustanovenie § 228 ods. 2 CSP.

32. Naliehavý právny záujem musí súd prvej inštancie tiež posúdiť osobitne v prípade, keď sa žalobkyňa domáha, že bola vlastníkom pozemku ku dňu jeho vyvlastnenia. Žalobkyňa poukázala na § 137 písm. c) CSP s tým, že naliehavý právny záujem vyplýva z osobitného zákona, a to ust. § 6 ods. 6 zákona č. 282/2015 Z. z., v zmysle ktorého vyplatenie náhrady je viazané na výsledok konania o vlastníctve vyvlastňovaného pozemku. Odvolací súd pritom zistil, že z rozhodnutia o vyvlastnení vyplýva, že finančné prostriedky sú uložené v depozite a budú vyplatené v závislosti od výsledku konania ohľadne vlastníctva vyvlastňovaného pozemku. Žalobkyňa argumentovala, že práve z dôvodu vydania úschovy je potrebné vyriešiť otázku vlastníctva k pozemku, pretože skutočnosť, že vyvlastniteľ nepoznal veriteľa, došlo k uloženiu kúpnej ceny do úschovy. Po pripustení zmeny petitu potom súd prvej inštancie bude musieť nanovo posúdiť otázku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení a dôsledne sa vypořadať so všetkými argumentmi, ktoré žalobkyňa v otázke naliehavého právneho záujmu v priebehu konania a v podanom odvolaní uviedla.

33. Z uvedených dôvodov odvolací súd v súlade s § 389 ods. 2 CSP zrušil uznesenie č. k. 19C/120/2016/78 zo dňa 24.04.2018 o nepripustení zmeny žaloby, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej a tiež zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie o nepripustení zmeny žaloby má podľa názoru odvolacieho súdu aj vplyv na rozhodnutie vo veci samej, pretože v prípade, ak súd prvej inštancie pripustí zmenu žaloby v znení navrhnutom žalobkyňou, bude sa dokazovanie uberať v znení nového žalobného petitu. Bez toho, aby sa strane konania (žalobkyňa) nedala možnosť preukázať svoje tvrdenia v zmysle nového žalobného petitu, nemôže súd prvej inštancie konštatovať, že aj takáto žaloba by bola nedôvodná. V ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne rozhodne o návrhu žalobkyne na pripustenie zmeny žaloby a vo veci opätovne rozhodne. Svoje rozhodnutie riadne odôvodní v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP a rozhodne o náhrade trov, vrátane trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

34. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).